

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

18. prosince 2025*

„Řízení o předběžné otázce – Hospodářská soutěž – Článek 102 SFEU –
Zneužití dominantního postavení – Organizace kolektivní správy autorských práv –
Stanovení sazby poplatků za poskytování licence ke zpřístupňování děl chráněných autorským
právem – Hotelová zařízení – Metoda výpočtu – Nezohledňování obsazenosti pokojů –
Nepřiměřené ceny“

Ve věci C-161/24,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU
rozhodnutím Krajského soudu v Brně (Česká republika) ze dne 29. února 2024, došlým Soudnímu
dvoru téhož dne, v řízení

OSA, z.s., dříve OSA – Ochraný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s.,

proti

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení: C. Lycourgos, předseda senátu, O. Spineanu-Matei (zpravodajka), S. Rodin, N. Piçarra
a N. Fenger, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

za soudní kancelář: I. Illéssy, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. března 2025,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za OSA, z.s.: V. Bernard, R. Neruda a L. Štiková Gachová, advokáti,
- za Úřad pro ochranu hospodářské soutěže: A. Drbal, H. Malíková a P. Mlsna,
- za španělskou vládu: M. Morales Puerta, jako zmocněnkyně,
- za francouzskou vládu: R. Bénard a T. Lechevallier, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: čeština.

– za Evropskou komisi: E. Arsenidou, B. Ernst, M. Monfort a P. Němečková, jako zmocněnkyně,
po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 5. června 2025,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 102 SFEU.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi OSA, z.s., dříve OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s. (dále jen „OSA“), který je organizací kolektivní správy autorských práv (dále jen „organizace kolektivní správy“) podle českého práva, a Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (Česká republika) ve věci rozhodnutí, v němž tento orgán uložil OSA sankci za porušení článku 102 SFEU.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 102 SFEU stanoví:

„S vnitřním trhem je neslučitelné, a proto zakázané, pokud to může ovlivnit obchod mezi členskými státy, aby jeden nebo více podniků zneužívaly dominantního postavení na vnitřním trhu nebo jeho podstatné části.

Takové zneužívání může zejména spočívat:

a) v přímém nebo nepřímém vynucování nepřiměřených nákupních nebo prodejních cen anebo jiných nerovných obchodních podmínek;

[...]"
- 4 Článek 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230), nadepsaný „Právo na sdělování děl veřejnosti a právo na zpřístupnění jiných předmětů ochrany veřejnosti“, v odstavci 1 stanoví:

„Členské státy poskytnou autorům výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakékoliv sdělení jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí.“

České právo

- 5 Ustanovení § 23 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění účinném do 6. listopadu 2014, zaručovalo autorům právo na odměnu za užívání jejich děl zpřístupněných pomocí televizního či rozhlasového přijímače osobám ubytovaným v prostorách určených k soukromému užívání.
- 6 Ustanovení § 11 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění použitelném na spor v původním řízení, stanoví:

„Zneužívání dominantního postavení na újmu jiných soutěžitelů nebo spotřebitelů je zakázáno. Zneužitím dominantního postavení je zejména

- a) přímé nebo nepřímé vynucování nepřiměřených podmínek ve smlouvách s jinými účastníky trhu, zvláště vynucování plnění, jež je v době uzavření smlouvy v nápadném nepoměru k poskytovanému protiplnění,

[...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 7 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že OSA je jednou ze šesti organizací kolektivní správy v České republice a má dominantní postavení na relevantním trhu.
- 8 V rozhodnutí ze dne 18. prosince 2019 Úřad pro ochranu hospodářské soutěže konstatoval, že v období od 19. května 2008 do 6. listopadu 2014 OSA bez objektivně ospravedlnitelných důvodů účtovala poskytovatelům hotelových ubytovacích služeb v České republice za užívání děl chráněných autorským právem prostřednictvím televizních a rozhlasových přijímačů poplatky, při jejichž výpočtu nebyla zohledněna obsazenost dotyčných hotelových zařízení. Podle uvedeného rozhodnutí tedy OSA požadovala platbu poplatků i z neobsazených pokojů, v nichž nedošlo k užití takových děl.
- 9 Úřad pro ochranu hospodářské soutěže měl za to, že tímto jednáním OSA vynucovala nepřiměřené obchodní podmínky na tuzemském trhu poskytování licencí k užití děl chráněných autorským právem. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dospěl k závěru, že uvedené jednání představuje zneužití dominantního postavení zakázané článkem 102 SFEU a odpovídajícími ustanoveními českých právních předpisů o hospodářské soutěži. Uložil proto OSA povinnost zaplatit pokutu ve výši 10 676 000 korun českých (Kč) (tj. přibližně 429 000 eur) a uvedené jednání jí zakázal.
- 10 OSA podala proti tomuto rozhodnutí rozklad, který předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zamítl rozhodnutím ze dne 23. listopadu 2020.
- 11 OSA podala ke Krajskému soudu v Brně (Česká republika), který je předkládajícím soudem, proti posledně uvedenému rozhodnutí žalobu.
- 12 Podle předkládajícího soudu není mezi účastníky původního řízení sporu o tom, že OSA má v České republice „faktický monopol“ v oblasti kolektivní správy autorských práv a v období od 19. května 2008 do 6. listopadu 2014 účtovala hotelovým zařízením poplatky za šíření

chráněných děl prostřednictvím televizních a rozhlasových přijímačů umístěných na hotelových pokojích, přičemž nezohledňovala, zda byly tyto pokoje obsazené. Tito účastníci řízení se naproti tomu rozcházejí v otázce výkladu judikatury Soudního dvora týkající se pojmu „zneužití dominantního postavení“ a jejího použití ve sporu v původním řízení.

- 13 Podle OSA měl Úřad pro ochranu hospodářské soutěže zkoumat, zda její poplatková praxe může být považována za praktiku zneužívajících cen s ohledem na kritéria, která byla Soudním dvorem stanovena v rozsudku ze dne 14. února 1978, *United Brands a United Brands Continentaal v. Komise* (27/76, EU:C:1978:22), a uplatněna v konkrétním kontextu organizací kolektivní správy v rozsudku ze dne 14. září 2017, *Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība* (C-177/16, EU:C:2017:689), a v rozsudku ze dne 25. listopadu 2020, *SABAM* (C-372/19, dále jen „rozsudek SABAM“, EU:C:2020:959).
- 14 Předkládající soud má nicméně za to, že se Soudní dvůr dosud nevyjádřil k otázce, zda skutečnost, že se při výpočtu autorských odměn nezohledňuje obsazenost pokojů v hotelových zařízeních, může představovat zneužití dominantního postavení ve smyslu článku 102 SFEU.
- 15 Na prvním místě předkládající soud poukazuje na to, že bude muset posoudit argumenty OSA, podle kterých nelze spor vyřešit prostým uplatněním zásad stanovených v rozsudku SABAM. Podle OSA se uvedený rozsudek týká autorských odměn za díla, která sice byla zpřístupněna, avšak na hudebním festivalu nezazněla. OSA uvedla, že požadování platby odměn je sice v takovém kontextu nepřiměřené, avšak požadovat platbu roční odměny za zpřístupnění děl v pokojích hotelového zařízení, a to nezávisle na obsazenosti tohoto zařízení, s výjimkou pokojů, které zůstaly neobsazené po celý rok, přiměřené je.
- 16 Na druhém místě předkládající soud uvádí, že v judikatuře Soudního dvora nejsou podle všeho stanovena konkrétní kritéria umožňující určit, zda musí být nezohlednění obsazenosti pokojů v hotelovém zařízení při výpočtu autorské odměny posuzováno s ohledem na článek 102 SFEU jako součást jednání spočívajícího v uplatňování excesivních cen, jak tvrdí OSA, nebo jako součást jednání vynucujícího „nepřiměřené obchodní podmínky“ ve smyslu tohoto ustanovení, jak tvrdí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.
- 17 Předkládající soud má za to, že v rámci této druhé hypotézy by bylo třeba ještě určit kritéria umožňující stanovit, zda je obchodní podmínka nepřiměřená. V tomto ohledu má OSA za to, že musí být splněna tři kumulativní kritéria. Zaprvé se tato podmínka nesmí pojít s účelem smlouvy anebo nesmí být nezbytná pro zajištění jejího očekávaného účinku. Zadruhé musí uvedená podmínka působit újmu druhé smluvní straně. Zatřetí nesmí být tato podmínka vhodná ani přiměřená. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže v této souvislosti namítá, že Evropská komise, ani unijní soudy tato kritéria nepoužily a v projednávaném případě stačilo ověřit, zda je obchodní podmínka, kterou uložila OSA, ospravedlněná a proporcionální.
- 18 Předkládající soud rovněž uvádí, že kdyby se rozhodlo ve prospěch první hypotézy zmíněné v bodě 16 tohoto rozsudku, bylo by ještě nezbytné určit, zda je možné mít za to, že poplatková praxe OSA je v rozporu s článkem 102 SFEU, jelikož vynucuje excesivní ceny. Výklad Soudního dvora umožní podle předkládajícího soudu objasnit, zda a jak lze kritéria vyplývající z rozsudku ze dne 14. února 1978, *United Brands a United Brands Continentaal v. Komise* (27/76, EU:C:1978:22), použít v kontextu věci, která byla předložena předkládajícímu soudu.

- 19 Na třetím místě má předkládající soud za to, že za účelem ověření, zda je naplněna skutková podstata deliktu uvedeného v článku 102 SFEU, je třeba rozhodnout o otázce, zda měl Úřad pro ochranu hospodářské soutěže prokázat, že dotčená poplatková praxe měla protisoutěžní účinek, nebo zda tento orgán mohl vycházet z toho, že narušení hospodářské soutěže má pouze ohrožovací charakter.
- 20 Na čtvrtém a posledním místě si předkládající soud klade otázku, zda je za účelem konstatování, že byl porušen článek 102 SFEU, nezbytné prokázat, že poplatková praxe OSA měla podstatný vliv na obchod mezi členskými státy, nebo postačuje prokázat, že takový účinek bylo možné důvodně předpokládat.
- 21 Za těchto podmínek se Krajský soud v Brně rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
 - „1) Může být čl. 102 [druhý pododstavec] písm. a) [SFEU] vykládán tak, že zneužitím dominantního postavení ve smyslu tohoto článku je jednání organizace kolektivní správy, která má v členském státě faktický monopol a uplatňuje vůči provozovatelům ubytovacích zařízení ceny za poskytování licence ke zpřístupňování autorských děl prostřednictvím televizních a rozhlasových přijímačů umístěných na pokojích určených k soukromému ubytování hostů, ve kterých nezohledňuje skutečnou obsazenost jednotlivých pokojů daných ubytovacích zařízení?
 - 2) Pokud je odpověď na první předběžnou otázku kladná, je třeba takovou praktiku hodnotit z pohledu a) uplatňování nepřiměřených obchodních podmínek, nebo b) uplatňování excesivních cen?
 - a) Pokud je správným standardem uplatňování nepřiměřených obchodních podmínek, jakým konkrétním testem je třeba jej posuzovat?
 - b) Pokud je správným standardem uplatňování excesivních cen, jakým konkrétním testem je třeba jej posuzovat – obecným ‚United Brands testem‘ nebo jeho určitou upravenou verzí?
 - 3) Je třeba při prokazování porušení čl. 102 [druhého pododstavce] písm. a) [SFEU] v souvislosti s jednáním uvedeným v první položené otázce prokazovat skutečné nebo potenciální negativní účinky na soutěž (včetně dopadů na spotřebitelský blahobyt a vykořisťovacích účinků jednání dominanta)?
 - 4) Je třeba při prokazování porušení čl. 102 [druhého pododstavce] písm. a) [SFEU] v souvislosti s jednáním uvedeným v první položené otázce prokazovat podstatný vliv jednání na obchod mezi členskými státy EU, nebo postačuje důvodný předpoklad, že by k takovému dopadu mohlo dojít a není nutné zkoumat jeho skutečnou míru?“

K předběžným otázkám

K první a druhé otázce

- 22 Podstatou prvních dvou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda musí být čl. 102 druhý pododstavec písm. a) SFEU vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že organizace kolektivní správy při výpočtu poplatků, které hotelovým zařízením účtuje za

poskytnutí licence ke zpřístupňování děl chráněných autorským právem, nezohledňuje obsazenost těchto zařízení, je zneužitím dominantního postavení spočívajícím v uplatňování nepřiměřených cen nebo jiných nerovných obchodních podmínek.

- 23 Nejprve je třeba připomenout, že podle čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 mají autoři právo preventivní povahy, které jim umožňuje, aby zasáhli vůči případným uživatelům jejich děl, kteří by mohli zamýšlet sdělování těchto děl veřejnosti, a aby toto sdělování zakázali (rozsudek ze dne 20. června 2024, GEMA, C-135/23, EU:C:2024:526, bod 17 a citovaná judikatura).
- 24 Pokud jde o hotelová zařízení, Soudní dvůr upřesnil, že poskytnutí rozhlasových nebo televizních přijímačů schopných přijímat signály, a tedy šířit chráněná díla v pokojích těchto hotelových zařízení, představuje sdělování veřejnosti ve smyslu tohoto čl. 3 odst. 1, které hostům umožňuje přístup k takovým dílům, přičemž není rozhodující, zda této možnosti využívají, či nikoli (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. prosince 2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, bod 43, a rozsudek ze dne 20. června 2024, GEMA, C-135/23, EU:C:2024:526, bod 33 a citovaná judikatura).
- 25 V této souvislosti měl Soudní dvůr za to, že se hosté v takovém zařízení obvykle rychle střídají a obecně se jedná o dosti vysoký počet osob, takže tyto osoby musí být považovány za veřejnost (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. prosince 2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, bod 38).
- 26 Kromě toho skutečnost, že hotelové zařízení zprostředkovává svým hostům přístup k dílům vysílaným rozhlasem či televizí, musí být považována za poskytnutí dodatečné služby s cílem dosažení určitého zisku, neboť nabídka této služby ovlivňuje úroveň hotelu, a tím i cenu pokojů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. prosince 2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, bod 44).
- 27 Dále je třeba připomenout, že organizace kolektivní správy, která má na území členského státu monopol na správu autorských práv k určité kategorii chráněných děl a za poplatek zpřístupňuje tato díla hospodářským subjektům, aby je mohly sdělovat veřejnosti, musí být považována za podnik, který má dominantní postavení na podstatné části vnitřního trhu ve smyslu článku 102 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek SABAM, body 26 a 27 a citovaná judikatura). Jak bylo uvedeno v bodě 7 tohoto rozsudku, v projednávaném případě není zpochybňováno, že OSA takové dominantní postavení má.
- 28 Mimoto je třeba poznamenat, že pokud se údajná nepřiměřená povaha jednání takové organizace kolektivní správy týká výše těchto poplatků, a sice uplatňované ceny jako takové, a nikoli jiných podmínek tohoto zpřístupňování, musí být tyto sazby posuzovány z hlediska kritérií týkajících se excesivních cen.
- 29 Takové jednání může představovat zneužití zakázané článkem 102 SFEU, pokud tato organizace při stanovování výše těchto poplatků uplatňuje excesivní cenu, která není v přiměřeném poměru k hospodářské hodnotě poskytnutého plnění. Tato případná nepřiměřenost poplatků musí být posuzována s ohledem na všechny okolnosti projednávaného případu (v tomto smyslu viz rozsudek SABAM, body 28 a 29 a citovaná judikatura).
- 30 V této souvislosti je třeba zohlednit nejen hospodářskou hodnotu služby kolektivní správy jako takové, ale i povahu a rozsah užívání děl, jakož i hospodářskou hodnotu vytvořenou tímto užíváním (v tomto smyslu viz rozsudek SABAM, bod 30).

- 31 Je sice pravda, jak bylo připomenuto v bodě 24 tohoto rozsudku, že poskytování signálu a rozhlasových nebo televizních přijímačů v pokojích hotelového zařízení představuje sdělování veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, aniž je důležité, zda se tato veřejnost, kterou tvoří hosté tohoto hotelového zařízení, rozhodne přístupu k takto zpřístupněným dílům využít, nicméně je třeba mít za to, že pokud jde o článek 102 SFEU, počet osob tvořících uvedenou veřejnost je relevantní pro posouzení, jaký je rozsah potenciálního užívání děl chráněných autorským právem a jaký zisk, o němž je řeč v bodě 26 tohoto rozsudku, může mít hotelové zařízení z licence poskytnuté organizací kolektivní správy. Obsazenost hotelových zařízení je tudíž okolností, kterou je třeba zohlednit za účelem posouzení rozsahu užívání děl a hospodářské hodnoty, kterou jejich užívání představuje, pomocí statistického modelu nebo na základě jiných kritérií, pokud jsou tato kritéria objektivní, stabilní, snadno dostupná a ověřitelná, a tedy za účelem určení, zda jsou poplatky požadované za poskytování licencí umožňujících sdělování děl veřejnosti „nerovné“ ve smyslu čl. 102 druhého pododstavce písm. a) SFEU.
- 32 V této souvislosti nic neumožňuje mít za to, že judikatura připomenutá a upřesněná Soudním dvorem v bodech 30 a 41 rozsudku SABAM, podle níž protiplnění za sdělování chráněných děl veřejnosti, které představuje poplatek stanovený organizací kolektivní správy, musí být analyzováno z hlediska povahy a rozsahu užívání těchto děl, jakož i hodnoty užití uvedených děl v hospodářských vztazích, která závisí zejména na skutečném počtu osob užívajících tato díla, je v situacích, které se týkají hotelových zařízení, irelevantní.
- 33 V zásadě tedy nelze připustit, aby organizace kolektivní správy požadovala od hotelových zařízení poplatky, které nezohledňují skutečnost, že podstatná část pokojů těchto hotelových zařízení je pro hosty nedostupná například z důvodu sezónního omezení činnosti, z důvodu částečného uzavření kvůli renovaci nebo z důvodu výjimečné situace, jako je zdravotní krize.
- 34 Obecně platí, že poplatek uplatňovaný touto organizací sice může být založen na paušálních sazbách, avšak měl by zohledňovat přinejmenším odhad, jaké množství děl chráněných autorským právem bylo skutečně použito (v tomto smyslu rozsudek SABAM, bod 50).
- 35 Právě s přihlédnutím ke všem okolnostem daného případu, včetně dostupnosti a spolehlivosti údajů o obsazenosti hotelových zařízení, jakož i stávajících technologických nástrojů (v tomto smyslu viz rozsudek SABAM, bod 55), přísluší předkládajícímu soudu posoudit, zda OSA mohla při stanovení poplatků zohlednit předpokládanou obsazenost hotelových zařízení, aniž by to vedlo k nepřiměřenému navýšení nákladů, které vynakládá v souvislosti se správou smluv, které uzavřela s uživateli chráněných děl, a dohledem nad užíváním děl chráněných autorským právem.
- 36 Nelze tedy vyloučit, že metoda výpočtu poplatků použitá organizací OSA, kdy není zohledňována obsazenost hotelových zařízení, by musela být kvalifikována jako „zneužívající“ ve smyslu článku 102 SFEU. V případě, že by metoda výpočtu poplatků zohledňující tuto obsazenost mohla být použita při vynaložení přiměřených nákladů a znamenala by podstatné snížení výše poplatků, by totiž bylo možné mít za to, že použití stávající metody jejich výpočtu vede k nepřiměřeným cenám ve smyslu druhého pododstavce písm. a) článku 102 SFEU.
- 37 Výše uvedeným závěrem není dotčena povinnost předkládajícího soudu zohlednit jakékoli jiné skutečnosti, které jsou rovněž relevantní pro posouzení, zda je výše poplatků přiměřená. Takové skutečnosti mohou potvrdit nebo vyvrátit indicii svědčící o zneužití dominantního postavení, která může případně vyplývat z nezohlednění obsazenosti hotelových zařízení.

- 38 Z ustálené judikatury v tomto ohledu vyplývá, že pokud organizace kolektivní správy stanoví výrazně vyšší poplatky, než jsou poplatky uplatňované v ostatních členských státech, a pokud bylo srovnání výše poplatků učiněno na jednotném základě, je nutné tento rozdíl považovat za ukazatel zneužití dominantního postavení. V této souvislosti je vhodné srovnat výši jejích poplatků s výši poplatků účtovaných v okolních státech, jakož i s poplatky účtovanými v dalších členských státech a upravenými na základě parity kupní síly, pod podmínkou, že referenční státy byly vybrány na základě objektivních, přiměřených a ověřitelných kritérií a základ provedených srovnání je jednotný (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. září 2017, *Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība*, C-177/16, EU:C:2017:689, body 38 a 51).
- 39 Konečně pokud jde o otázku, zda – jak tvrdí OSA – je třeba při posouzení případné excesivní povahy cen uplatňovaných organizací kolektivní správy ověřit, zda existuje nadměrná nepřiměřenost mezi náklady skutečně vynaloženými touto organizací a uplatňovanými cenami, postačuje uvést, že podle judikatury Soudního dvora není v rámci tohoto posouzení nutné provádět takové srovnání cen a nákladů, neboť i jiné metody umožňují určit, zda jsou uplatňované ceny excesivní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. září 2017, *Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība*, C-177/16, EU:C:2017:689, body 36 a 37, a rozsudek *SABAM*, bod 31).
- 40 Na první dvě otázky je tedy třeba odpovědět, že čl. 102 druhý pododstavec písm. a) SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že organizace kolektivní správy při výpočtu poplatků, které hotelovým zařízením účtuje za poskytnutí licence ke zpřístupňování děl chráněných autorským právem, nezohledňuje obsazenost těchto zařízení, může vzhledem ke všem relevantním okolnostem přispět ke konstatování zneužití dominantního postavení spočívajícího v uplatňování nepřiměřených cen, s výhradou ověření, zda je výše těchto poplatků nepřiměřená ve vztahu k povaze a rozsahu užívání děl, jakož i hospodářské hodnotě vytvořené tímto užíváním.

K třetí otázce

- 41 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 102 druhý pododstavec písm. a) SFEU vykládán v tom smyslu, že konstatování zneužití dominantního postavení vyžaduje, aby orgán pro hospodářskou soutěž prokázal, že dotčené jednání má skutečný účinek na hospodářskou soutěž, zejména na spotřebitelský blahobyt.
- 42 Podle ustálené judikatury platí, že článek 102 TFUE má za cíl postihovat nejen jednání, která mohou způsobit přímou újmu spotřebitelům, ale rovněž jednání, která jim způsobují nepřímou újmu prostřednictvím narušení struktury účinné hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 12. května 2022, *Servizio Elettrico Nazionale a další*, C-377/20, EU:C:2022:379, bod 44 a citovaná judikatura).
- 43 Orgán pro hospodářskou soutěž tedy unese své důkazní břemeno, pokud prokáže, že jednání podniku v dominantním postavení může použitím jiných prostředků nebo zdrojů, než které jsou používány v běžné hospodářské soutěži, narušit strukturu účinné hospodářské soutěže, aniž by tento orgán musel prokazovat, že uvedené jednání může mimoto způsobit přímou újmu spotřebitelům. Dotčený podnik v dominantním postavení se však může zákazu uvedenému v článku 102 SFEU vyhnout, pokud prokáže, že narušení struktury účinné hospodářské soutěže, které může být důsledkem dotčeného jednání, vyvážily kladné účinky pro spotřebitele, nebo nad

tímto narušením dokonce převážily (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. května 2022, Servizio Elettrico Nazionale a další, C-377/20, EU:C:2022:379, bod 47, a rozsudek ze dne 21. prosince 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 202).

- 44 Na třetí otázku je tudíž třeba odpovědět, že čl. 102 druhý pododstavec písm. a) SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že konstatování zneužití dominantního postavení je dostatečně podloženo, je-li prokázáno, že uvedené jednání může narušit strukturu účinné hospodářské soutěže, aniž je nutné prokazovat, že toto jednání může mimoto způsobit přímou újmu spotřebitelům.

Ke čtvrté otázce

- 45 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 102 druhý pododstavec písm. a) SFEU vykládán v tom smyslu, že orgán pro hospodářskou soutěž musí prokázat, že zneužití má podstatný vliv na obchod mezi členskými státy.
- 46 V této souvislosti z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že výklad a uplatnění podmínky týkající se účinků na obchod mezi členskými státy, která je obsažena v člancích 101 a 102 SFEU, musí vycházet ze skutečnosti, že jejím cílem je vymezit v oblasti právní úpravy hospodářské soutěže hranici mezi působností unijního práva a působností práva členských států. Do působnosti unijního práva tedy spadá každá kartelová dohoda a každé jednání, které mohou narušit svobodu obchodu mezi členskými státy takovým způsobem, který může narušit uskutečnění cílů jednotného trhu mezi členskými státy, zejména oddělováním vnitrostátních trhů nebo změnou struktury hospodářské soutěže na vnitřním trhu (rozsudek ze dne 14. září 2017, Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība C-177/16, EU:C:2017:689, bod 26 a citovaná judikatura).
- 47 Aby rozhodnutí, dohoda nebo jednání mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy, musí být možné na základě souhrnu skutkových a právních okolností předpokládat s dostatečnou pravděpodobností, že mohou přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně ovlivnit obchod mezi členskými státy, a to tak, že se lze obávat, že by mohly být překážkou uskutečňování jednotného trhu mezi členskými státy. Kromě toho je třeba, aby tento vliv nebyl zanedbatelný (rozsudek ze dne 14. září 2017, Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība, C-177/16, EU:C:2017:689, bod 27 a citovaná judikatura).
- 48 Soudní dvůr již uznal, že poplatky účtované organizací kolektivní správy, která má monopol, mohou mít vliv na přeshraniční obchod, takže se článek 102 SFEU na tuto situaci uplatní. Obchod mezi členskými státy může totiž ovlivnit poplatková praxe organizace kolektivní správy, která má ve svém členském státě monopol a vedle práv majitelů, kteří jsou státními příslušníky tohoto státu, spravuje i práva majitelů zahraničních (rozsudek ze dne 14. září 2017, Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība, C-177/16, EU:C:2017:689, body 28 a 29).
- 49 Na čtvrtou otázku je tedy třeba odpovědět, že čl. 102 druhý pododstavec písm. a) SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že orgán pro hospodářskou soutěž musí prokázat, že zneužití může mít podstatný vliv na obchod mezi členskými státy. Je-li poplatková praxe organizace kolektivní správy kvalifikována jako zneužívající, k prokázání, že na obchod mezi členskými státy může mít toto zneužití podstatný vliv, postačuje prokázat, že tato organizace kolektivní správy spravuje nejen práva majitelů, kteří jsou státními příslušníky členského státu, v němž má monopol, ale i práva majitelů z jiných členských států.

K nákladům řízení

- 50 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 102 druhý pododstavec písm. a) SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že organizace kolektivní správy autorských práv při výpočtu poplatků, které hotelovým zařízením účtuje za poskytnutí licence ke zpřístupňování děl chráněných autorským právem, nezohledňuje obsazenost těchto zařízení, může vzhledem ke všem relevantním okolnostem přispět ke konstatování zneužití dominantního postavení spočívajícího v uplatňování nepřiměřených cen, s výhradou ověření, zda je výše těchto poplatků nepřiměřená ve vztahu k povaze a rozsahu užívání děl, jakož i hospodářské hodnotě vytvořené tímto užíváním.
- 2) Článek 102 druhý pododstavec písm. a) SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že konstatování zneužití dominantního postavení je dostatečně podloženo, je-li prokázáno, že uvedené jednání může narušit strukturu účinné hospodářské soutěže, aniž je nutné prokazovat, že toto jednání může mimoto způsobit přímou újmu spotřebitelům.
- 3) Článek 102 druhý pododstavec písm. a) SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že orgán pro hospodářskou soutěž musí prokázat, že zneužití může mít podstatný vliv na obchod mezi členskými státy. Je-li poplatková praxe organizace kolektivní správy autorských práv kvalifikována jako zneužívající, k prokázání, že na obchod mezi členskými státy může mít toto zneužití podstatný vliv, postačuje prokázat, že tato organizace kolektivní správy autorských práv spravuje nejen práva majitelů, kteří jsou státními příslušníky členského státu, v němž má monopol, ale i práva majitelů z jiných členských států.

Lycourgos

Spineanu-Matei

Rodin

Piçarra

Fenger

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 18. prosince 2025.

Vedoucí soudní kanceláře
A. Calot Escobar

Předseda senátu
C. Lycourgos